

АКАДЕМІЧНИЙ ОГЛЯД

ACADEMY
REVIEW

ЕКОНОМІКА ТА ПІДПРИЄМНИЦТВО

2-2008

Зміст

Холод Б.І., Задоя А.О., Момот В.С.	Підсумки та перспективи першого Міжнародного Нобелівського економічного форуму	5
Економічна теорія		
Тараненко І.В.	Методологія системного дослідження конкурентоспроможності	12
Кузьмінов С.В.	Некласичне ціноутворення на ринку праці	24
Пилипенко Г.М.	Методологічні передумови формування інституціональної теорії	30
Фінанси		
Ткаченко В.А., Матіснко В.М.	Оцінка об'єктів інтелектуальної власності для цілей венчурного фінансування	36
Єрмошкіна О.В.	Модель стратегічного управління фінансовими потоками промислових підприємств	43
Богдан О.І., Сідненко М.В.	Венчурне фінансування внутрішньофірмового підприємництва	50
Економіка підприємства		
Павлова В.А., Рижкова Г.А.	Методологічні основи обґрутування конкурентоорієнтованої стратегії підприємств	54
Ляшко Д.Ю.	Теоретичний огляд інформаційного та комунікативного середовищ функціонування підприємств	63
Дем'яненко В.В., Агутін М.М.	Моделювання інженірингу IT-систем з елементами віртуалізації компонентів	69
Менеджмент		
Холод Б.І., Кононенко Г.Н., Ластенко А.В.	Концептуальные аспекты построения и функционирования социально-экономического механизма управления	74
Сардак С.Є.	Склад і управління ресурсами суб'єктів господарювання	83
Гончар Л.А.	Стратегія підвищення ефективності комерційної логістики	89
Світове господарство		
Довгаль О.А., Довгаль Г.В. Колодізєв О.М.	Міжнародний технологічний поділ праці як синергетичний ефект глобалізації	94
	Інвестиційна активність України як основа залучення суверенних інвесторів для фінансування широкомасштабних інноваційних проектів	99

УДК 338+658

Галась О.І.	Вплив світової фінансової кризи на інвестиційні потоки в Україну	109
Паршина Е.А.	Актуальные вопросы повышения конкурентоспособности инновационной продукции в условиях интеграции Украины в мировую экономику	113
Мельник Т.М.	Національні економічні інтереси: проблеми реалізації	122
Круцяк Д.Б.	Світова економічна криза та її вплив на валютне регулювання в Україні	132
Diao Li	The study on the RCA and complementarity of the trade between China and EU	137

Головний редактор — Б.І. ХОЛОД,
доктор економічних наук, професор

Редакційна колегія:

О.І. Амоша, доктор економічних наук;
І.В. Багрова, доктор економічних наук;
О.С. Галушко, доктор економічних наук;
А.О. Задоя, доктор економічних наук
(заступник головного редактора);
Г.О. Крамаренко, доктор економічних наук;
Л.Ю. Мельник, доктор економічних наук;
В.Є. Момот, доктор економічних наук;
Ю.Є. Петруня, доктор економічних наук
(заступник головного редактора);
В.А. Ткаченко, доктор економічних наук;
Л.В. Пилипчак, відповідальний секретар.

Редактор Л.В. Пилипчак

Коректор О.В. Моїсеєва

Комп'ютерна верстка

і дизайн обкладинки – О.М. Гришкіна

Адреса редакції: 49000, м. Дніпропетровськ,
вул. Набережна Леніна, 18
Дніпропетровський університет економіки та права
Тел/факс: (056) 778-58-66, 778-05-28.
e-mail: rio@duep.edu

CONTENTS

B. Kholod	Results and prospects of the First International Nobel	
A. Zadoya,	Forum in Economics	5
V. Momot		
Economic theory		
I. Taranenko	Methodology of systematic competitiveness study.....	12
S. Kuzminov	Non-classical price formation in the labormarket.....	24
G. Pylypenko	Methodological prerequisites of institutional theory formation	30
Finance		
V. Tkachenko,	Evaluation of intellectual property objects for venture financing.....	36
V. Matiyenko		
O. Yermoshkina	Financial flows strategic management model of industrial enterprises.....	43
C. Bogdan,	Venture financing of in-houseenterprise.....	50
M. Sidnenko		
Enterprise economics		
V. Pavlova,	Methodological foundations of the grounding of enterprise	
G. Ryzhkova	competitivelyoriented strategy.....	54
D. Lyashko	Theoretical review of enterprise information and	
	communication environment	63
V. Demyanenko,	Engineering simulation of IT systems with elements of components	
M. Agutin	virtualization.....	69
Management		
B. Kholod,	Building and functioning of socioeconomic management mechanism:	
G. Kononenko	conceptual aspects.....	74
A. Lastenko		
S. Sardak	Principles of effective resource management	
	of business entities	83
L. Gonchar	Strategy of commercial logistics efficiency upgrading	89

O. Dovgal, G. Dovgal	International technological differentiation of labor as synergetic effect of globalization.....	94
O. Kolodizev	Ukraine investment activity as the basis of sovereign investors attraction for large-scale innovative projects financing.....	99
O. Galas	The influence of world financial crisis on investment flows to Ukraine	109
H. Parshina	Topical issues of competitiveness upgrading of innovative output in the conditions of Ukraine integration into the world economy.....	113
T. Melnik	National economic interests: problems of their realization.....	122
D. Krutsyak	World economic crisis and its influence on the currency regulation in Ukraine.....	132
Diao Li	The study on the RCA and complementarity of the trade between China and the EU.....	137

Журнал підписано до друку за рекомендацією вченої ради Дніпропетровського університету економіки та права (протокол № 7 від 20 листопада 2008 р.) і вченої ради Національного гірничого університету (протокол № 38 від 16 грудня 2008 р.).

Редакція не обов'язково поділяє точку зору автора і не відповідає за фактичні або статистичні помилки, яких він припустився.

Усі права застережені. Повний або частковий передрук і переклади дозволено лише за згодою автора і редакції. При передрукуванні посилання на «Академічний огляд» обов'язкове.

Матеріали публікуються українською, російською і англійською мовами.

У журналі «Академічний огляд» можуть публікуватися результати дисертаційних досліджень (Постанова президії ВАК України № 01-05/9 від 8 вересня 1999 р.).

Свідоцтво про державну реєстрацію
КВ № 7155 від 3 квітня 2003 р.

Підписано до друку 17.12.2008. Формат 70x108/16.
Папір офсетний. Операцівна поліграфія. Ум. друк.
арк. 12,25. Ум. фарбо-відб. 14,21. Обл.-вид.
арк. 15,92. Тираж 300 прим. Зам. 10.

Виготовлення журналу –
видавництво «Нова ідеологія»,
49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 15а.
Тел/факс: 370-18-95.
Свідоцтво ДК № 191 від 20.09.2000 р.

ІНВЕСТИЦІЙНА АКТИВНІСТЬ УКРАЇНИ ЯК ОСНОВА ЗАЛУЧЕННЯ СУВЕРЕННИХ ІНВЕСТОРІВ ДЛЯ ФІНАНСУВАННЯ ШИРОКОМАСШТАБНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Статистика свідчить про те, що сучасний етап поглиблення міжнародного співробітництва характеризується по-далішим перерозподілом наявних фінансових ресурсів в розрізі глобальних потоків капіталу. З одного боку, переміщення профіцитної складової транскордонних фінансових активів відбувається за рахунок валових потоків капіталу розвинутих країн (країни ЄС, США, Японія, Гонконг, Південна Корея, Сінгапур) у напрямку країн, які відчувають потребу у внутрішніх інвестиціях. З іншого боку, протягом п'яти останніх років спостерігається стабільна тенденція до спрямування інвестиційних ресурсів країн, у яких формування ринку знаходиться на стадії становлення, до країн з розвинутим ринком. Фахівці відзначають, що «...таке переміщення капіталу відбувається в основному шляхом розміщення резервів центральних банків і фондів суверенного багатства, в яких накопичуються державні заощадження, розміщені у зовнішні активи» [1].

Дослідженю проблем діяльності фондів суверенного багатства присвячена доволі незначна кількість публікацій про первинний практичний досвід практиків, наукових праць як зарубіжних дослідників, так і вітчизняних науковців. Вважаємо за доцільне відзначити зусилля фахівців Світового банку, Deutsche Bank, Norges Bank, МВФ. Необхідно відзначити досвід досліджень таких зарубіжних фахівців, як С. Джонсон, Р.М. Кіммет, К. Кох, Р. Креу, С. Керн, Ч. Пазарбашолу, М. Госвамі, а також вітчизняних вчених Є. Мазіна, Б. Пшика та ін.

Визнаючи значущість результатів досліджень, досягнутих переважно зарубіжними науковцями, стосовно вивчен-

ня механізму функціонування та перспектив діяльності фондів суверенного багатства, необхідно зазначити, що вирішення цієї проблеми перебуває на етапі визначення основних орієнтирів та формування програми загальних дій. Усе вищезазначене є достатнім підтвердженням необхідності поглиблення теоретичної бази та формування науково-методичних зasad для подальшого проведення досліджень у певному напрямку і визначає актуальність теми цієї статті.

Фонди суверенного багатства є справедливо новим ім'ям для активів, що утримуються урядами у валютах інших країн. Усі країни мають резерви іноземного обміну, зазвичай в доларах, євро, або ієнах. Коли країна, допускаючи надлишок поточного рахунку, накопичує більше резервів, ніж вона відчуває, що потрібно для безпосередніх цілей, це може бути підставою для створення суверенного фонду, щоб управляти тими «extra» ресурсами.

Іноземні портфельні інвестори вкладають кошти в Україні у найрізноманітніші інвестиційні активи: нерухомість, землю, акції та облігації вітчизняних компаній. За підрахунками іноземних інвесторів, українські інвестиційні інструменти дають величезні прибутки, деякі – 100% річних (у середньому на стільки у 2007 р. подорожчали українська земля й акції на ПФТС). Вкладають на вітчизняному ринку переважно великі інвестиційні фонди з Європи, США й Росії. Чистий приплив прямих іноземних інвестицій в економіку України в I кварталі 2008 р. склав 2,4 млрд дол. США (6,4% ВВП).

В Україні іноземних інвесторів приваблює вигідне географічне розташуван-

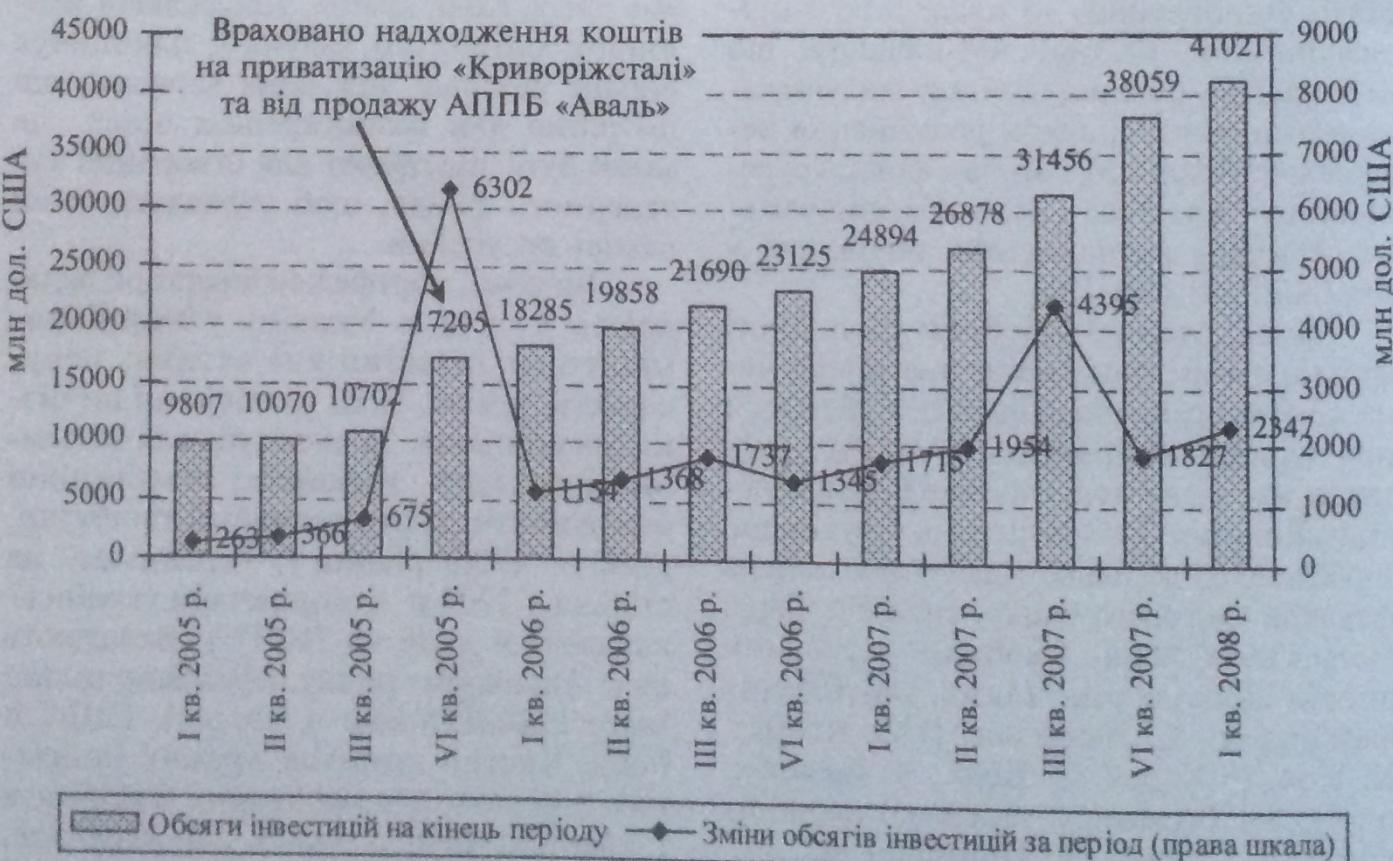
ня країни (близькість до Росії та Євросоюзу), численне населення, кваліфікована робоча сила, високий потенціал розвитку сільського господарства й промисловості, великий запас корисних копалин.

Найдоходніші активи за підсумками минулого року – акції компаній, земля, нерухомість, пайові інвестиційні фонди. Ці інструменти принесли інвесторам у 2007 р. від 25 до 180% річних. На Заході чимало інвестиційних інструментів дуже довго давали заледве 10% річних.

В Україну вкладають насамперед хедж-фонди (не обмежені в інвестиційних інструментах, доступні лише для професійних інвесторів з великим капіталом), фонди взаємного інвестування (аналоги вітчизняних пайових фондів) і фонди прямих інвестицій (купують великі пакети акцій компаній, розвивають їх, а потім продають стратегічному інвесторові). Усі ці інституційні інвестори мають стратегію поміркованого або високого ризику. Іноземці – фізичні особи рідко виходять на український ринок індивідуально, частіше довіряючи свої

гроші фондам: за оцінками аналітиків, частка вкладень фізичних осіб в усіх зарубіжних портфельних інвестиціях в Україну – не більш ніж 10%. Пенсійні фонди та фонди страхових компаній приходять на вітчизняний ринок нечасто: інвестстратегії не дозволяють пенсійникам і страховикам вкладати в країни з високим інвестиційним ризиком, а саме до таких зараховують Україну [2].

За напрямами інвестування найпривлекательішим для капіталовкладень залишився фінансовий сектор, куди було спрямовано 60,1% від загальної суми надходжень. Це пояснюється головним чином купівлею нерезидентами українських банків. Слід також зазначити значний приріст інвестицій у будівництво (у 1,9 раза) та операції з нерухомим майном (на 35,4%). На прикладі нерухомості відзначимо активну участь іноземців в опосередкованій скупівлі землі в спекулятивних цілях (через підставні компанії, оскільки офіційного ринку землі в Україні немає). Земля є стратегічним і найбільш важливим непоновлюваним активом держави (рис. 1).

Джерело: НБУ [3].

Рис. 1. Прямі інвестиції в економіку України

Іноземці поступово збільшують капіталізацію вітчизняного бізнесу, адже попри тимчасові спади, у довгостроковій перспективі більшість компаній, що торгуються на ПФТС, істотно подорожчали. Так само іноземні спекулянти впливають і на вітчизняний ринок нерухомості й землі: перепродаж об'єктів і ділянок лише підвищує їхню ціну.

Водночас є досить високий ризик того, що іноземці підуть з України, і це може обвалити котирування на українському фондовому ринку. Нині Україна практично повністю залучена у світові процеси перетікання капіталу. За умови фінансової, фонової або економічної кризи в одному з регіонів планети інвестори різко зменшують інвестиції у країни, що розвиваються, через високу ризикованість таких вкладень і спрямовують гроші в інвестиційні інструменти розвинутих країн. Подібна картина спостерігається з початку 2008 р. У цей період індекс українських акцій ПФТС втратив більше половини свого значення (29.12.2007 – 1174,02, 29.08.2008 – 533,68). Пов'язано це, насамперед, з фінансовою кризою, яка виникла в США і поширилася на інші країни. Інвестори вважали за краще вийти з володіння ри-

зикованими акціями, зокрема України, і звернутися до недооцінених акцій розвинутих країн з високим рейтингом надійності.

Станом на 31.03.2008 р. найбільший обсяг прямих іноземних інвестицій зосереджено у фінансовій діяльності – 26,8% від загального обсягу накопичених інвестицій, у металургійній промисловості – 17,5, операціях з нерухомим майном – 8,9, оптовій та роздрібній торгівлі – 8,3, будівництві – 5,7, харчовій промисловості – 5,1%. У добувній, хімічній, нафтохімічній промисловості та машинобудуванні зосереджено від 3 до 3,5% коштів іноземних інвесторів (рис. 2, 3, 4, 5).

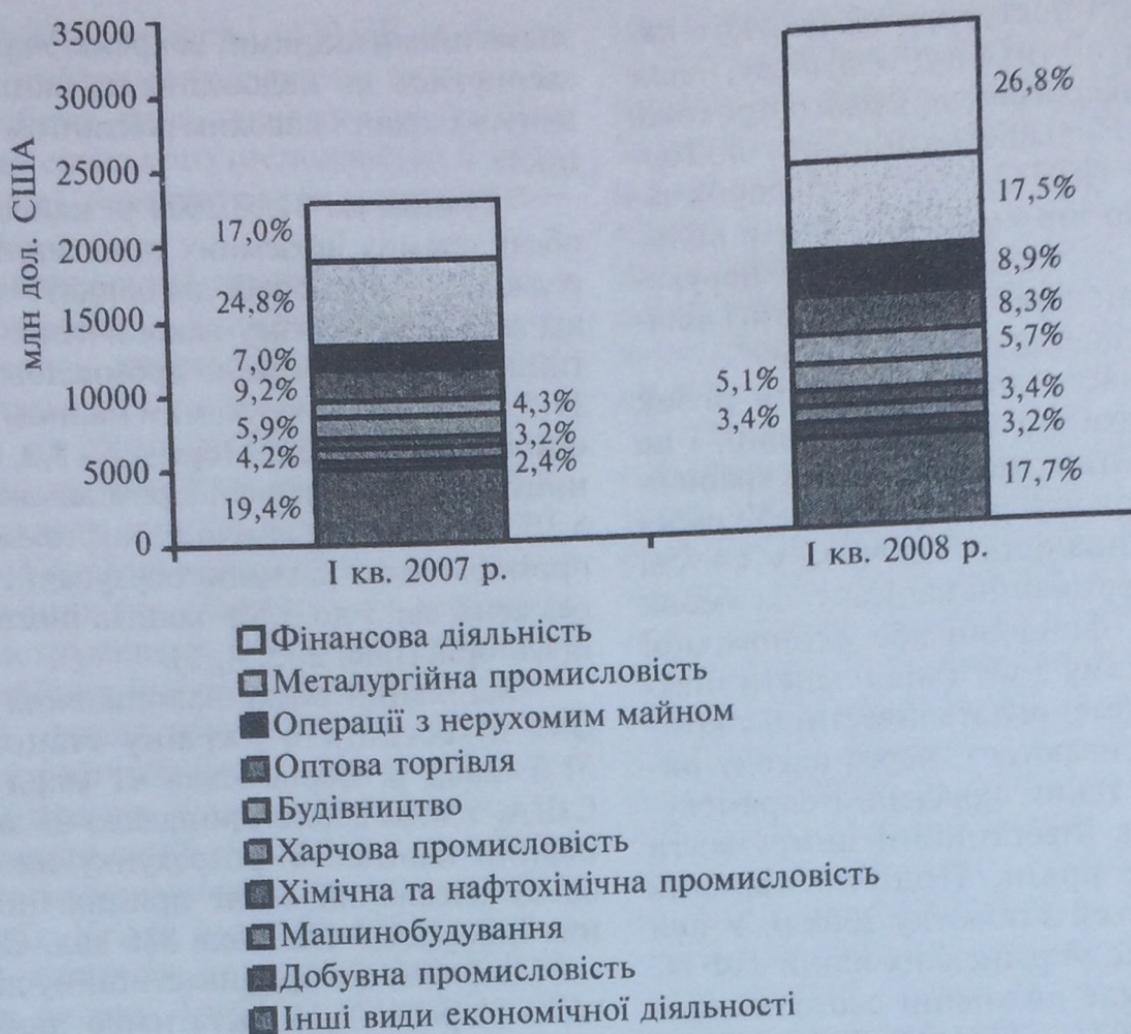
Загальний обсяг накопичених прямих інвестицій в Україну станом на 31.03.2008 р. дорівнював 41 млрд дол. США, з яких 80,6% припадало на акціонерний капітал. У розрахунку на одну особу населення обсяг прямих іноземних інвестицій становив 886 дол. США.

Інформація про інвестиційну діяльність України є недостатньою, побічно можна провести аналіз даних платіжного балансу НБУ за підсумками I кварталу 2008 р. (спільно з Кабінетом Міністрів України) про міжнародну інвестиційну позицію України (табл. 1).

Джерело: НБУ [3].

Рис. 2. Поділ надходжень прямих іноземних інвестицій за видами економічної діяльності за I квартал 2008 р.

Джерело: НБУ [3].

Рис. 3. Концентрація капіталу іноземних інвесторів за видами економічної діяльності

Офіційної інформації про створення Україною аналогів ФСБ немає. Найбільш близькими до ФСБ за структурою є, мабуть, резервні активи, які інвестуються агентом з метою отримання додаткового прибутку на активи. Привертає увагу збільшена протягом року майже у 2 рази частка в акціонерному капіталі вітчизняних емітентів. Також істотно зросла частка акціонерного капіталу в інвестиціях закордоном. Таким чином, в Україні спостерігається тенденція вкладення резервних коштів в різного роду активи з метою отримання на них додаткового прибутку, що відображає в першому наближенні основні завдання створюваних фондів суверенного багатства.

Як видно з платіжного балансу, потік іноземних інвестицій перевищує сумарні активи держави на 31,4 млрд дол. США. Список основних країн-донорів наведено в табл. 2. Значно збільшена частка

вкладень через офшорні кіпрські компанії.

Підтвердження вищесказаному знаходимо в офіційній інформації. На 01.01.2008 р. міжнародні резерви дорівнювали 32,5 млрд дол. США і збільшилися за рік на 10,2 млрд дол. США, або на 45,9%

Додатковим фактором зростання міжнародних резервів був доход, отриманий від управління міжнародними резервами, який у 2007 р. становив 1 410 млн дол. США.

Основною метою управління міжнародними резервами було забезпечення оптимального співвідношення рівнів захищеності, ліквідності та доходності, яку повинне забезпечувати виконання функцій НБУ. У 2007 р. кошти міжнародних резервів зберігались на рахунках банків-кореспондентів, а також у фінансових інструментах з довгостроковим кредитним рейтингом не нижчим, ніж рівень «А». Контроль за кредитним ри-

Таблиця 1

Міжнародна інвестиційна позиція України, млн дол. США

Стаття	Позиція на 01.01.2001 р.						
Активи							
Резервні активи							
Монетарне золото	11023	13728	15884	19705	28164	42712	57023
Спеціальні права запозичення	1505	3089	4417	6937	9525	19391	22256
Валюта і депозити	124	134	175	206	222	276	358
Цінні папери	248	251	28	21	1	1	3
Прямі інвестиції за кордон							
Акціонерний капітал та рейнвестовані доходи	1133	2704	4214	6169	8569	15168	13369
Кредити прямого інвестора	0	0	0	541	733	3946	8528
Портфельні інвестиції							
Цінні папери, що дають право на участь у капіталі	32	30	28	26	36	36	63
Боргові цінні папери	20	20	19	23	33	50	56
Інші інвестиційні активи							
Торгові кредити	9316	10453	11295	12576	18405	22797	34360
Кредити	–	1613	1694	1937	2780	3038	4433
Валюта і депозити	30	33	21	34	221	406	680
Інститути фінансово-кредитного регулювання	7816	8379	9255	10053	14659	18501	28259
Банки	192	157	197	261	538	300	444
Інші сектори	851	698	819	1321	2082	2417	3387
Інші активи							
Пасиви							
Прямі інвестиції в Україну							
Акціонерний капітал та рейнвестовані доходи	3875	4801	5924	7566	9606	17209	23125
Інший капітал	3875	4801	5648	7152	9047	16375	21182
...	276	414	559	834	1943
			3079

Джерело: НБУ.

Статя	Позиція на 01.01.2001 р.						
Порфельні інвестиції							
Цінні папери, що дають право на участь у капіталі	3198	2980	3293	4065	6391	9011	12861
Інший капітал	803	763	668	464	589	876	1248
Боргові цінні папери	2395	2217	2625	3601	5802	8135	11613
Облігації та інші боргові цінні папери	2395	2217	2625	3590	5791	8111	11515
Органи грошово-кредитного регулювання	22	21	14	10	5	0	0
Сектор державного управління	2373	2196	2491	3280	4548	5604	6356
Банки	0	0	0	103	356	1232	3304
Інші сектори	0	0	120	197	882	1275	1855
Інструменти грошового ринку	0	0	0	11	11	24	98
Банки	0	0	0	11	11	24	98
Інші інвестиційні зобов'язання	16742	18185	118786	19796	24286	30650	40956
Торгові кредити	—	5059	5068	5290	7565	8262	9668
Кредити	9144	9328	10042	11624	15031	19287	28578
Фінансовий лізинг	26	37	54	68	72	86	185
Валюта і депозити	234	264	247	537	871	1765	1791
Інші зобов'язання	7338	3497	3375	2277	747	1250	734
ЧИСТА МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЗИЦІЯ	-12792	-12238	-12119	-11722	-12119	-14158	-19919
							-31397

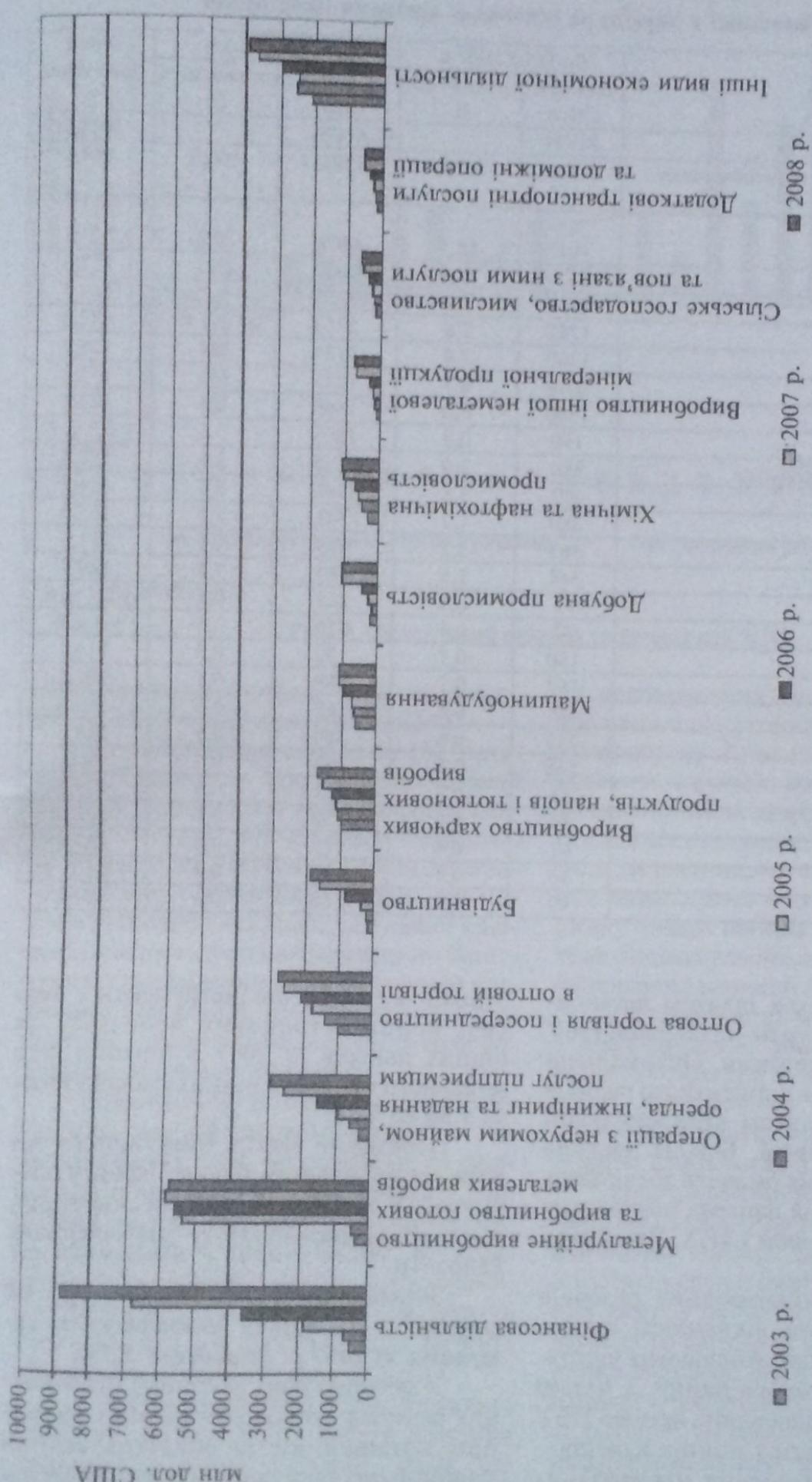

Рис. 4. Обсяги накопичених прямих інвестицій в Україну за видами економічної діяльності за 2003 р. – I кв. 2008 р.

Джерело: НБУ [3].

Таблиця 2

Прямі інвестиції в Україну за основними країнами-інвесторами

Країна	На 31.03.2007 р.		На 31.03.2008 р.		Темп зростання, %
	млн дол. США	питома вага, %	млн дол. США	питома вага, %	
Усього (1+2+3)	24894		41021		164,8
1. Акціонерний капітал та реінвестовані доходи,	22844	100,0	33081	100,0	144,8
у тому числі:					
Кіпр	3131	13,7	6878	20,8	у 2,2 р. б.
Німеччина	5690	24,9	6660	20,1	117,0
Нідерланди	1692	7,4	2757	8,3	162,9
Австрія	1782	7,8	2353	7,1	132,0
Великобританія	1700	7,4	2124	6,4	124,9
Росія	1078	4,7	1845	5,6	171,2
США	1360	6,0	1466	4,4	107,8
Швейцарія	190	0,8	1203	3,6	у 6,3 р. б.
Віргінські острови, Британські	884	3,9	1156	3,5	130,8
Франція	873	3,8	1146	3,5	131,3
Польща	380	1,7	703	2,1	185,0
Швейцарія	567	2,5	633	1,9	111,6
Угорщина	348	1,5	486	1,5	139,7
Люксембург	93	0,4	216	0,7	у 2,3 р. б.
Греція	72	0,3	215	0,6	у 3 р. б.
Данія	150	0,7	172	0,5	114,7
Корея (Північна)	167	0,7	169	0,5	101,2
Беліз Ліхтенштейн	99	0,4	162	0,5	163,6
Італія	135	0,6	160	0,5	118,5
Канада	168	0,7	145	0,4	86,3
Ірландія	73	0,3	131	0,4	179,5
Панама	80	0,4	130	0,4	162,5
Туреччина	91	0,4	125	0,4	137,4
Казахстан	19	0,1	117	0,4	у 6,1 р. б.
Словаччина	99	0,4	106	0,3	107,1

Джерело: НБУ.

зиком забезпечувався шляхом встановлення кредитних лімітів на операції НБУ з банками-контрагентами. Оптимальний рівень валютного та процентного ризиків забезпечувався шляхом диверсифікації міжнародних резервів. Більша частина коштів міжнародних резервів зберігалась в державних цінних паперах розвинутих країн, а також в банках США, Швейцарії та Великобританії.

Ліквідність міжнародних резервів визначалася рівнем ліквідності вільно конвертованих валют, фінансових інструментів або фінансового ринку. З метою нарощення високоліквідних активів НБУ було збільшено частку цінних паперів.

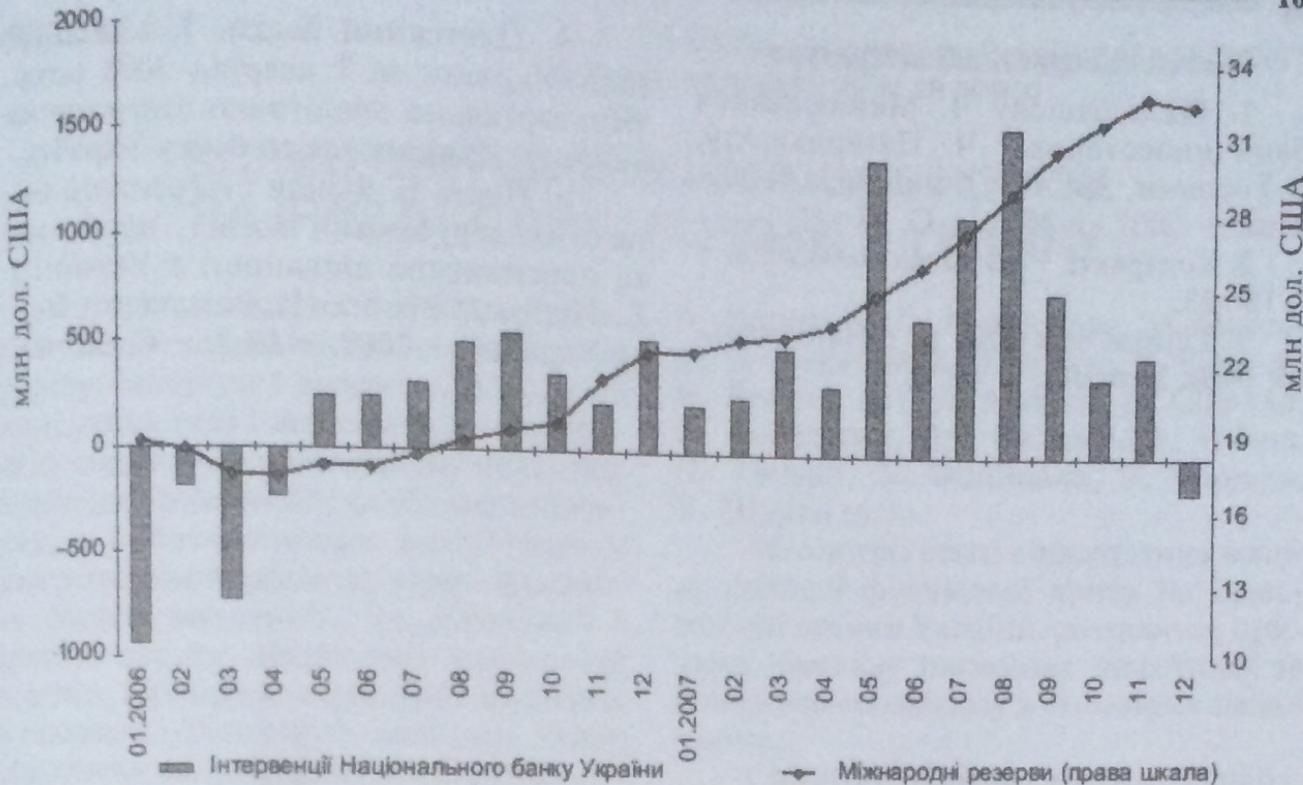
У процесі управління міжнародними резервами НБУ використовувались в

основному фінансові інструменти у вигляді короткострокових депозитів та цінних паперів. У 2007 р. питома вага загального портфеля цінних паперів зросла з 38 до 47%.

Переважна частка монетарного золота Національного банку України зберігалася в сховищі Державної скарбниці, решту було розміщено у довгострокові депозити.

Загальна середня доходність НБУ від операцій з управління міжнародними резервами за 2007 р. становила 5,3%.

У звітному році зростання міжнародних резервів супроводжувалося своєчасним погашенням та обслуговуванням зовнішнього державного боргу, відповідні платежі за якими становили 1,7 млрд дол.

Джерело: НБУ.

Рис. 5. Міжнародні резерви та інтервенції НБУ

США (урядом України – 1,2 млрд дол. США, НБУ – 466 млн дол. США).

За висновками експертів [5], залучення України до процесів глобалізації світової економічної та фінансової систем зумовлює перенесення більшості позитивних та негативних явищ зовнішнього світу у вітчизняні умови, що матиме відповідні наслідки для нашої країни. Діяльність фондів суворенного багатства в Україні сприятиме залученню іноземних інвестицій, розвитку приватного сектора, розширенню ресурсної бази соціально-економічної сфери.

Інвестиційні потоки на сучасному глобальному фінансовому ринку не мають реальних меж, незважаючи на формальні обмеження з боку деяких країн. Фонди суворенного багатства створюються державами і, таким чином, виступають не тільки найбільшими інвесторами, що відіграють творчу роль, але можуть розглядатися як фактори, що можуть зруйнувати економіку іншої країни.

Аналіз причин того, чому суворенні інвестори не вкладають кошти в активи фінансового ринку України, довів, що вони пов'язані з високим ступенем ризи-

ку неповернення коштів, недостатністю або взагалі відсутністю гарантій отримання прибутку. Крім того, зростанню зацікавленості фондів суворенного багатства до фінансування широкомасштабних інвестиційних та інноваційних програм в Україні, за висновками експертів, перешкодає «недостатня прозорість і ліквідність ринку цінних паперів, несприятлива система оподаткування та наявність значних фінансових ризиків» [5].

До позитивних моментів, пов'язаних з інвестиційною діяльністю фондів суворенного багатства можна віднести той факт, що грошові надходження цих структур сприятимуть подальшому зростанню глобальних активів.

Найпривабливішими для іноземців залишаються стратегічні галузі, такі як фінансова сфера, ринок нерухомості і опосередковано ринок землі. З офіційних джерел невідомо, чи існує фонд суворенного багатства в Україні, але прагнення Національного банку України примножити золотовалютні резерви країни за рахунок управління ними в першому наближенні можна вважати початковим етапом створення такого фонду.

Список використаної літератури

1. Пазарбашолу Ч. Меняющийся облик инвесторов / Ч. Пазарбашолу, М. Госвами, Дж. Ри // Финансы @ развитие. – 2007. – № 3. – С. 28–31.
2. Контракті. – № 26 від 30.06.2008. – С. 18–23.
3. Річний звіт 2007 р. / Національний банк України.
4. Платіжний баланс і зовнішній борг України за I квартал 2008 року. Щоквартальне аналітично-статистичне видання Національного банку України.
5. Пшик Б. Фонди суворенного багатства: зарубіжний досвід, проблеми та перспективи діяльності в Україні / Б. Пшик // Вісник Національного банку України. – 2008. – № 7. – С. 36–40.